

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **Slovenskej republiky**, za ktorú koná Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Bratislave so sídlom v Bratislave, Špitálska č. 14, proti povinnému **P. S.**, trvale bývajúcemu v H., prechodne v B., **o vymoženie 33,19 Eur (1 000 Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 12 Er 889/2006, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany z 30. apríla 2008 č.k. 12 Er 889/2006-19 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre z 27. júna 2008 sp. zn. 9 CoE 36/2008, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Nitre z 27. januára 2008 sp. zn. 9 CoE 36/2008 a uznesenie Okresného súdu Topoľčany z 30. apríla 2008 č.k. 12 Er 889/2006-19 vo výroku o trovách exekúcie **z r u š u j e** a vec vracia v rozsahu zrušenia Okresnému súdu Topoľčany na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Oprávnena podala dňa 10. februára 2006 na Okresnom súde Topoľčany návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia predajom hnutelných vecí povinného na vymoženie sumy 1 000 Sk, predstavujúcej pokutu uloženú povinnému za priestupok v cestnej premávke v blokovom konaní na základe bloku na pokutu nezaplatenú na mieste, ktorý nadobudol právoplatnosť 25. septembra 2003 a vykonateľnosť 10. októbra 2003. Ako orgán konajúci v mene oprávnenej bolo v návrhu označené Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Bratislave so sídlom na Špitálskej č. 14 v Bratislave.

Na základe žiadosti súdneho exekútora vydal Okresný súd Topoľčany 30. marca 2006 č.k. 12 Er 889/2006-10 poverenie na vymoženie uvedenej sumy a vykonaním exekúcie

poveril súdneho exekútora Bc. V. U.. Súdny exekútor podal 17. januára 2008 na Okresný súd Topoľčany podnet na zastavenie exekúcie z dôvodu preklúzie.

Okresný súd Topoľčany uznesením z 30. apríla 2008 č.k. 12 Er 889/2006-19 zastavil exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. b/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) a zároveň oprávnenú zaviazal zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 3 040 Sk do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Zastavenie exekúcie odôvodnil stratou účinnosti exekučného titulu v dôsledku uplynutia trojročnej prekluzívnej lehoty v zmysle § 88 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch účinnom v čase (podľa ktorého rozhodnutie o uložení pokuty za priestupok, o nároku na náhradu škody a o náhrade trov konania možno vykonať do troch rokov od uplynutia lehoty určenej na ich zaplatenie). O trovách exekúcie rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu okresného súdu v časti o trovách exekúcie podala odvolanie oprávnená, o ktorom Krajský súd v Nitre ako súd odvolací rozhodol tak, že ho uznesením z 27. júna 2008 sp. zn. 9 CoE 36/2008 ako vecne správne potvrdil. Poukázal pritom najmä na to, že k zastaveniu exekúcie došlo pre preklúziu práva, preto platí, že v konaní bol úspešný povinný. Zodpovednosť za výsledok exekučného konania má oprávnený. Súd prvého stupňa preto rozhodol správne, ak oprávnenú zaviazal na náhradu trov exekúcie.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky na podnet Krajského riaditeľstva policajného zboru v Bratislave mimoriadnym dovolaním napadol uvedené uznesenie Krajského súdu v Nitre z 27. júna 2008 sp. zn. 9 CoE 36/2008 ako i uznesenie Okresného súdu Topoľčany z 30. apríla 2008 č.k. 12 Er 889/2006-19 vo výroku o trovách konania. Navrhol obe rozhodnutia v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Mimoriadne dovolanie odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci oboma súdmi. Uviedol, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný včas (pred uplynutím trojročnej prekluzívnej lehoty), preto neboli splnené podmienky pre uloženie povinnosti oprávnenej na úhradu trov exekúcie. Namietal, že ani jeden zo súdov neuviedol, aké konanie (úkony) oprávnenej zavinili trovy exekúcie. Okrem toho uviedol, že konanie pred oboma súdmi bolo postihnuté aj inou vadou spočívajúcou v tom, že odvolací súd i súd prvého stupňa považovali za oprávneného Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Bratislave, hoci toto sa oprávneným

procesne nikdy nestalo, keď v konaní vystupovalo len ako orgán konajúci v mene oprávnenej Slovenskej republiky.

Oprávnená vo vyjadrení k dovolaniu sa s mimoriadnym dovolaním generálneho prokurátora stotožnila.

Vyjadrenie povinného ani súdneho exekútora sa v spise nenachádza.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.) po zistení, že tento opravný prostriedok podal včas generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243g O.s.p.) na základe podnetu orgánu konajúceho v mene oprávnenej (§ 243e ods. 1 a 2 O.s.p.), a že je prípustné (§ 243f ods. 2 O.s.p. a contrario), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 3 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je opodstatnené.

Ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy (§ 146 ods. 2 O.s.p.).

Citované ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku umožňuje aj pri zastavení konania priznať účastníkovi náhradu trov konania proti tomu účastníkovi, ktorý zaviniť jeho zastavenie. Zavinenie sa však posudzuje z procesného hľadiska, teda podľa procesného výsledku. I keď uvedené ustanovenie môže prichádzať do úvahy aj pri rozhodovaní o trovách exekúcie v exekučnom konaní (§ 251 ods. 4 O.s.p. v súvislosti s nedostatkom výslovnej úpravy v Exekučnom poriadku), jeho aplikácia v predmetnej veci nebola správna. Dovolací súd sa stotožňuje s názorom generálneho prokurátora, podľa ktorého, pokiaľ oprávnená podala včas návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia, resp. na vykonanie exekúcie, neprichádza do úvahy jej procesné zavinenie na zastavení exekúcie z dôvodu straty účinnosti exekučného titulu v dôsledku uplynutia prekluzívnej lehoty, určenej na jeho vykonanie. Oprávnená totiž postup súdu vo vykonávacom konaní, resp. postup súdneho exekútora v exekučnom konaní, ako i dĺžku trvania tohto postupu, teda aj prípadné vykonanie exekučného titulu do straty jeho účinnosti v priebehu konania, nemohla ovplyvniť. Okrem toho súd by bol povinný exekúciu zastaviť i z úradnej moci, ak by zistil stratu účinnosti exekučného titulu v priebehu konania.

Konanie pred oboma súdmi bolo postihnuté aj inou vadou spočívajúcou v tom, že odvolací súd i súd prvého stupňa považovali za oprávneného Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Bratislave, hoci toto sa oprávneným procesne nikdy nestalo, keď v konaní vystupovalo len ako orgán konajúci v mene oprávnenej Slovenskej republiky. Z návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je nad všetky pochybnosti zrejmé, že za oprávnenú bola označená Slovenská republika, v mene ktorej koná krajské riaditeľstvo policajného zboru. Na tejto skutočnosti nemôže nič zmeniť nesprávne označenie krajského riaditeľstva ako oprávneného v návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý bol založený do spisu spolu s oznámením o podaní takéhoto návrhu, a neodstránenie tohto rozporu medzi návrhom na nariadenie výkonu rozhodnutia a návrhom na vykonanie exekúcie okresným, resp. krajským súdom.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenia zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Topoľčany na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 a 2 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. júla 2010

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková